

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4099/05
20.04.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nevene Milošević i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po zajedničkoj tužbi AA, koga zastupa punomoćnik AB, BB, VV, GG i DD, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu broj 463-02-00070/05-07 od 26.4.2005. godine, uz učešće "ĐĐ", koga zastupa advokat BA, kao zainteresovanog lica, u predmetu građevinskog zemljišta, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 20.4.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu broj 463-02-00070/05-07 od 26.4.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijene su, kao neosnovane, žalbe EE i tužilaca, izjavljene protiv rešenja Sekretarijata za imovinsko-pravne poslove i građevinsku inspekciju grada Beograda XXI-03 broj 35-216/04 od 22.12.2004. godine, kojim je odbijen, kao neosnovan, zahtev EE i zahtev tužilaca za prestanak prava korišćenja građevinskog zemljišta zainteresovanom licu na delovima KP.br. aa i vv KO ŽŽ u bloku između ulica ZZ i II, na teritoriji Opštine ŽŽ, koje je dato na korišćenje rešenjem SO ŽŽ broj 06-31/90-VIII od 23.11.1993. godine za izgradnju poslovnog objekta.

U tužbi, kojom osporavaju zakonitost rešenja tuženog organa, tužioci ističu da je, shodno odredbi člana 86. Zakona o planiranju i izgradnji, zainteresovanom licu isteklo pravo korišćenja predmetnog građevinskog zemljišta za izgradnju poslovnog objekta. Predlažu da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ, u odgovoru na tužbu, ističe da ostaje u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predlaže da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Zainteresovano lice, u odgovoru na tužbu, ističe da je tužba nedopuštena i predlaže da je sud odbaci, ili odbije kao neosnovanu.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni dozvoljenosti tužbe i oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba dozvoljena i osnovana.

Iz osporenog rešenja proizlazi da je tuženi organ odlučio po žalbi protiv prvostepenog rešenja Sekretarijata za imovinsko-pravne poslove i građevinsku inspekciju Grada Beograda donetog po zahtevu tužilaca za prestanak prava korišćenja građevinskog zemljišta u državnoj svojini. Vrhovni sud Srbije nalazi da je dozvoljena tužba u upravnom sporu protiv konačnog rešenja odbijanju zahteva stranke za prestanak prava korišćenja građevinskog zemljišta u državnoj svojini, podnet u smislu čl. 86. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS", br. 47/03) jer se ne radi o rešenju o prestanku prava korišćenja zemljišta za koje je odredbom člana 86. stav 10. istog Zakona isključeno vođenje upravnog spora.

Nadalje iz osporenog rešenja i spisa predmeta proizlazi da je isto donelo Ministarstvo finansija Republike Srbije u Beogradu, a da je na mestu za potpis ovlašćenog službenog lica tuženog organa navedeno pomoćnik ministra, čije je ime i prezime označeno, pri čemu je isto lice i potpisalo primerak rešenja u spisima predmeta, koji je overen pečatom tuženog organa. U uvodu osporenog rešenja tuženi organ se pozvao na odredbe člana 17. stav 2. Zakona o državnoj upravi ("Službeni glasnik RS", br. 79/05) i člana 215. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33797 ... 31/01). Odredbom člana 17. stav 2. Zakona o državnoj upravi propisano je da organi državne uprave rešavaju o žalbama i vanrednim pravnim sredstvima na upravne akte koje su doneli oni ili imaooci javnih ovlašćenja, prema zakonu. Odredbom člana 215. Zakona o opštem upravnom postupku je propisano da je za rešavanje u drugom stepenu nadležan organ određen zakonom. Prema tome, iz odredbi zakona na koje se tuženi organ pozvao u uvodu osporenog rešenja ne proizlazi ovlašćenje pomoćnika ministra koji je potpisao osporeno rešenje za potpisivanje istog.

Prema odredbi člana 196. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 ... 31/01), pismeno rešenje, između ostalog, sadrži potpis službenog lica i pečat organa. Odredbom člana 197. stav 1. istog Zakona je propisano da uvod rešenja sadrži naziv organa koji donosi rešenje i propis o nadležnosti tog organa, a odredbom člana 201. stav 1. tog Zakona - da rešenje potpisuje službeno lice koje donosi rešenje.

Kako osporeno rešenje nije potpisao ministar, već pomoćnik ministra, za koga iz odredaba propisa na koje se tuženi organ pozvao u uvodu osporenog rešenja ne proizlazi da je ovlašćen da rešenje donese i potpiše, sud nalazi da su učinjene bitne povrede pravila postupka, koje je u ponovnom postupku potrebno otkloniti. Naime, ovlašćenje pomoćnika ministra za donošenje i potpisivanje drugostepenog rešenja, po stavu Vrhovnog suda Srbije, mora biti označeno u uvodu rešenja, saglasno članu 197. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, jer to rešenje može da potpiše samo službeno lice koje je zakonom ovlašćeno da ga donese, a ukoliko je to ovlašćenje prenelo na drugo lice u skladu sa zakonom, broj i datum tog ovlašćenja mora biti označen u uvodu rešenja.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbi člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude, s tim što su primedbe suda u pogledu postupka iz obrazloženja ove presude obavezujuće za tuženi organ na osnovu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 20.4.2007. godine, U.br. 4099/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž